

**HONORI NOVO || DN. BARTHO=||LOMAEI BATTI || Hamburgensis.|| Cum illi
auspicio Clarißimi et || Doctißimi viri,|| DN. MAGNI PEGELII || Philosophiae &
Medicinae Do-||ctoris & professoris publici, Re-||ctoris Academie Rhodopolita-
||nae magnifici, & Philosophicae || facultatis DECANI || spectatissimi,|| Summus
in Philosophia gradus || decerneretur,|| Gratulantur amici.||**

Rostock: Ferber, Augustin d.Ä., [1594]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn781636531>

Druck Freier Zugang

Cg-1522¹⁻⁶
~~C. II f-3041¹⁻⁶~~

1496. 12. 3

6. J. f. 3041

Handwritten signature or mark in the bottom right corner of the page.

HONORI NOVO
DN. BARTHO
LOMÆI BATTI
Hamburgensis.

*Cum illi auspicio Clarissimi &
Doctissimi viri,*

DN. MAGNI PEGELII
Philosophiæ & Medicinæ Do-
ctoris & professoris publici, Re-
ctoris Academię Rhodopolita-
næ magnifici, & Philosophicæ
facultatis DECANI
spectatissimi,

*Summus in Philosophia gradus
decerneretur,*

Gratulantur amici.

Rostochij Typis Augustini Ferberi iunioris, 1594.

Cg - 1522⁴

Atte ô Palladia nitoy caterva,
Felix Batte, beateq₃, vsq₃ & vsq₃
Qui virtutem adamusq₃ suspicisq₃:
Nil duri metuens laboris vsquam:
Qui sanctis Sophiæ ignibus severa

Imis percitus astuas medullis;
Hoc vnam cupide expetens, in hortis
Dive floridulis micantibusq₃,
(En divinus vbi afflat, intimosq₃
Sensus mulcet odor, ferax bonorum
Maximorum animi) ambulare possis
Mirabundo obiens decorem oculo,
Ac, quicquid gremio tenet venusto,
Scite indagine persequens sagaci.
Insigne ô studium sacra ô voluptas!
Hinc ergo tibi Diva, Diva amata,
Batte, jam meritissimè corollam
Promens, suaviter impedit capillos,
Iucundum os, oculosq₃ suaviata:
Hinc claro digitos honore adauget
Hinc de conspicuâ sacrum cathedrâ
Iam denunciat eruditionis
Quasite titulum tibi gerendum.
Sic nunquam labor irritus: sed vsq₃
Secum præmia fert; trahit coruscans
Gloriæ decus, æviternum honorem.
Illud gaudeo, Batte, gratulorq₃;
Illud insuper opto, deprecorq₃:
Quem tibi Sophiæ favor jam honorem
Lubens destinat; ille sempiternum

Toti sit generiq̄, patrieq̄,
Sit parentibus ille laudi, & olim
Te te catibus inserat Deorum,
Batte ô Palladia nitor caterva.

Hermannus Bokelmannus.
Hamburgensis.

Incumbunt hominum studia in contraria mentes,
Resq̄ probant alias alij, sua quemq̄ voluptas,
Et sua cura trahit, sua cuiq̄, & pulchra videntur.
Hinc ingenti alius Martis percussus amore,
Magnanimoq̄ furens stimulo capit arma, ruitq̄,
Regna per ac vrbes, pariendis cladibus asper:
Querit opes alius (quæ dejectissima vitæ
Est ratio) atq̄ auri corradit pondera, tentans
Mille vias, dives positus in fenore nummis
Ut gemmâ bibat, & ferrugine cultus Iberâ
Incedat: seuasq̄ minas, tumidasq̄ procellas
Contemnens alius pelago se credit, & vndis
Sæpè hyemat medio lethi in discrimine. Quid non
Improbe amor nummi mortalia pectora cogit?
At fortunatos nimium sua si bona norint,
Qui visunt fontis sacras Permessidos vndas,
Prorsum humile exuti studium, vulgusq̄ perosi.
Dispereunt gazæ, gemme franguntur, & auri
Copia: at ingenuâ doctrinâ, ac arte profecta
Munera non ullis sunt interitura diebus,
Munera terrenis tantum præstantia gazis,

Quant-

Quantum lux tenebris, lictæo vita sopori.
 Tolle artes, tolle & Sophiam, Sol protinus alter
 E mundo sublatus erit, tenebrisq; jacebunt
 Omnia Cimmerijs: redde, imo reddat eandem
 Omnipotent artes (neq; enim sine Numine fiet)
 Clara dies animis orietur, & ubere fructu
 Complebit dociles meliora ad sensa vocatos.
 O decus! ô columnen vite, parsq; optima sortis!
 O quam dulce sacris Musarum vivere in antris,
 Gloria Virtutem, Virtus vbi & æquat honorem!
 Hic varia assidue resonis doctrina Camænis
 Augustas effundit opes; hic acrius omne
 Linguarum excolitur studium, ratioq; docendi.
 Hic simul omnigenos auctorum evolvere libros
 Res sinit, atq; illinc ad honestam mentis & oris
 Culturam, sibi quisq; suos conuertit in vsus,
 Quæ legit; vt passim per prata, hortosq; virentes
 Florilegæ glomerantur apes, atq; omnia libant,
 Omniaq; in succos, & mella salubria vertunt.
 Hic cæli studiosa cohors evecta sub auras
 Luminibus, celeri tacite labentia motu
 Sydera cuncta notat, cursusq; vicesq; situmq;
 Nominaq; & molem vigili præeunte Magistro
 Discit, & exactis metitur singula punctis.
 Hic datur occultas naturæ volvere causas,
 Quid stirpes, quid saxa creet; quid operata metalla
 Molibus; vnde tonet cælum, violentaq; flammis
 Fulgura proveniant; quæ rerum vis & origo;
 utq; imbres, lapidesq; pluant; ut nubibus ignes
 Continud exiliant; qui sparsos crine cometas

Explicet, & clades minuetur fumus atroces.
Hic vita, morumq; decus formatur honestum
Quotidiè & virtus doctrina crescit in horas.
Hic vigili studio quem talia noscere iuvat,
Præmia magna capit redimitus tempora lauro.

O Felix igitur nimium doctissime B A T T E,
Fervida cura pias pectus coluisse per artes
Cui fuit, Aonijs Sophiamq; hausisse lacunis!
Macte bonis animi, vere & Virtutis amore,
Augustum facili haud superasti tramite collem,
Otia qui præbet fessis in vertice: solus
Et facere & servare potest hic, B A T T E, beatum.
Hinc tibi & ad sacros fontes duce & auspice Christo,
Semita plana satis postquam est, ut vertice victor
Evadas, Phœbus lauri de fronde coronam
Imponit capiti: Sic qui contendere metas
Fortis ad Eleas olim tentasset, & annos
Sudasset multos spacia ad latissima circi
Doctus dura pati, studio cum laude peracto,
Accepit meritis tandem nova præmia palma.

Ergo tuo, puro de pectore, grator honori,
B A T T E, decus Phœbi, viridi & dignissime Lauro,
Que, velut haud alios mentiri casta colores
Nescit; vera tuam sic lustret gloria mentem:
Viq; potestates varias, vsuq; medendi
Indica Laurus habet; sic quem tibi Laurus honorem
Imposuit jam nunc ad honestos transferat vsus
Ingenij pia cura tui, patrieq; tibiq;
Froferat innumeros multo cum fœnore fructus.
Addere plura vetat tempus; tu carmina lætus

Suscipe

Suscipe, queis dulces (vt fas est) testor amores,
Quos salis, & mense tecum mihi sanctior vsus
Paulatim insinuans maturá eduxit arista.

Michael Trostius

Lubecensis.

N Vper sidereã cum Fama volasset ad aulam,
Musarum pullos Chariumq; bis octo Rosa-
rum in

Æde, Magisterij titulis ornariet; alma

PALLAS ait: Quid pigra volunt cunctamina Divæ?

Nullane BATTIADES capiet modo premia? avitis

Premia virtutis, vigilatorumq; laborum.

Vix bene desierat, cum magna Scientia magnã

Voce refert; Quid DIVA meas ea vellicat aures?

Quid moror? extemplo cur non mea dona capeffit?

Dona equidem haut somno, summo sed parta labore

Sic ait; & propius celerando ad PALLADA;

CTCLVM

Detrahit aureolum digito; dein farier insit.

ANNulus hic solido ex auro; gemmãq; renidens

Socraticã, est artis merces, que sita labore.

Hunc age nunc BATTO nostro fer PALLAS alumno,

Vt justum digitis meriti decus inserat orbem.

Vt solet insignem gestare Athleta coronam,

Durum vbi Martis opus multis tractavit ab annis,

Strenuus adversum fuit & quando hostis in hostem,

Atq; intentatos eludere calluit ictus,

Sic quoq; clara feret jannunc sua premia BATtus,

Namq; inde à puero, Claris hæc ad culmina Cyrrhæ

Scandit

Scandit, præduro sese frangendo labore,
Semper & innumeris caput objectando periculis.
Parva mora est: P R O B Itas vultuq, & veste severa
Laureolam vario vernantem flore corollam
Sumit, & d P A L L as hanc hanc ait adfer eidem.
Ipsa (fatebor enim) P R O B Itas hanc pollice docto
Texuit, en sacri ex Heliconis lecta viretis
Lilia luteolis interlucentia nardis!
Ecce Rosas! Violas! herbas en perpetim odoras!
Donec erunt croceis halantes floribus horti,
Lilia donec erunt, biferiq, Rosaria Pæsti,
Nunquam virtutis decus hoc marcescere S E R tuum
Perpetiar, viola spirabunt semper odorem,
Florebuntq, suis canentia lilia nardis.

Albertus Wichgrevius
Hamburgensis.

Nitente vere cultis
Repullulantis herbæ,
Laticis salubriore,
Penitis soli é medullis

Rapidi unguâ vercedi
Subcalcitrante fossi,
Siti, æstivans, hiulca
Rigare labra limfâ
Viridis cohors Iuventæ
Petebat Hippocrenen.
Bifidi petebat indè

Iugæ

Iuga verticosa Pindi:
Charitum petebat ind
Pictos virore campos,
Vernos, sacros, apricos:
Fruticumq₃, messe foetas,
Plantis, scapis, fibrisq₃,
Per arcas, locatas
In tessara figuram,
Vagari, erat lubido:
Hiantibusq₃, ocellis
Frutices sacris in hortis,
Plantas, scapos, fibrasq₃,
Obire, erat lubido:
Avidoq₃, portionem
Mediullio fructei
Resecare de feracis
Cute stirpis, vngue, fructus:
Et stirpe derefectam
Proprios suos in hortos
Repastinationis
Traduce novatione
Transferre, & in futura
Spem messis, atq₃, fructus
Plantare, erat lubido.

Frutex Rosa stat asper
Mordace vepre cinctus:
Viola latente caulem
Vrtica sepit igni:
Tribulusq₃, munit hâmo
Scapum trahace Lili:

A v

aliasq₃

Aliasq̄ & hinc & illinc
 Inertis armat horror
 Rusciq̄, carduiq̄
 Folia, atq̄ Ononis, angu-
 Lofusq̄, sonchos herbas:
 Thymumq̄, Amaracumq̄,
 Centaurium, Ocimumq̄,
 Rutamq̄, Salviamq̄,
 Lavandulam, atq̄ Nardum,
 Selinum, Cichoriumq̄,
 Aquaticamq̄ Loton,
 Amarantbum, Alysson, Orchin,
 Phellandrium, Horminonq̄,
 Thymbramq̄, Teucrionq̄,
 Ophioctonum, atq̄ Phasga-
 Nion, Mylen, & Irin,
 Guttasq̄ lacrumantis
 Helene solo profusas
 Anguis latens in herbâ
 Gyro obvolvata torto
 Malè conspuit veneno:
 Aranëusq̄ nêtor
 Simul artifex trementem
 Pedis emulante filosi
 Operatione telam
 Suspendit in supremo:
 Repensq̄ Bufô in vmbra
 Trux halitu venenat
 Oris nocivi odoram
 In Sole pendulam, auram.

Pars

Pars illius cohortis

Fruticem Rosæ apprehendunt
Manu, amputantq; stirpem:
Et dum labore in isto
Versantur amputandi
Acumine ic̄ti adunco
Veprium manûs cruentant.
Viso hoc, statim ora pallent
Ob sanguen, atq; vulnus,
Fruticem & Rosæ amputatum
Pede proterunt maligno:
Sterilesq; ab hacce stirpe
Fugam parant fugacem.
At pars secunda sollers
Nihil illius dolore,
Vepriumq; punctione
Tremefacta, constat acri
Sibi mente, mente alâcri
Audax : manu apprehendit
Fruticem, Scapum, atq; Caulem
Violæ, Rosæ, atq; Lili:
Æstuq; soluit vno
Simul istum, & istum, & istum,
Nihil ic̄tuum cruore,
Vrtice adustione,
Sentisq; prurienti
Commota rôsione.
Pòst âream in subactam
Cervice portat horti,
Et humo inserit tenellas

Sirempse

Sirempse lege plantas.
Subitò insitum virescit
Foliis, solum Favoni
Vegetante lenis aurâ,
Protuberantq; fronde
Pregnante mille gemmæ:
Iam jamq; paritudo
Violæ, Rosæ, atq; Lill
Flores dabat recentis:
Violas suaviores
Arabum fragrante messe,
Rosasq; purpurantis,
Quas candidas Adonis
Cruore tinxit olim
Dente impetitus apri,
Vndè érubere suet.
Et Liliùm decorum,
Iuno quod ipsa lacte
Suo rigavit olim,
Perhibetur undè natum
Fluore lactis ipso.
Hos flosculos Thaleia
Venuslilla virgo
Specie modestioris
Oris, soniq; blest,
Metebat ungue summo,
Calathog; dona texto
Condebat illa florum:
Iungensq; eis odoram
Cassiam, Melissophyllon,

Apiumq;

Apiumq̄, bacculasq̄,
Myrti, & sacra corymbos
Laurus, marisq̄, rorem,
Fama parat perenne
Decus avitermitatis:
Capitiq̄, consistoris
Hinc pactilem corollam,
Virtutis indicinam,
Et premium laboris,
Concinnat hortulani.

Quis, Batte, tēmet hujus
Partem neget cohortis?
Dum prodigus laboris
Colis ingeni feracem
Noctu, diuq̄, agellum,
Et inseris politas
Satu Sophistico aurēis:
Volitasq̄, fructuosos
Apis Patrum per hortos
Sagace mentis alā:
Et flosculos pererras,
Et flosculos prehendis,
Et flosculis inheres,
Et flosculos recondis,
Alā, ungue, nāre, mente.
Tibi sulcus iste frustra
Non ducitur caballis:
Nec aura rémigante
Tibi secatur alā:
Tanti sed ē laboris,

Spene

Spem mēsis amplioris
Postquam foves opimam,
Nomen tibi parare,
Famamq; sempiternam,
Et nesciam moriri.
Te non opinione
Spes lusit illa inani:
Voti sed (ecce!) nunc fis
Compos, refersq; fructūs
Tui laboris amplos:
Simul & nitens honore
Caput usq; & usq; & usq;
Hederā revinctus intras
Semper—virente sacris
Dicata templa Musis.

Maſte ergo, Batte, talē
Adorē, graduq;
Magisteri novello:
Quo mortuam superstes
Aget orbe toto, & expert
Ruga, rogiq; pennā
Metuente Fama solvi,
Gaude, simulq; plaude
Ovans novo triumpho,
Lauruq; germinante,
Tibi quā comas renodat
(Es namq; dignus illā)
Pallas decens decoras.

Hanc gratulationem
Tuo dicatam honori,

magis

Magis vnice vni amico
 Mihi, Batte amice, dono :
 Et hunc diem, Magister
 Quo factus es, celeberrimo
 Pinguis vapore thuris,
 Mero, Strue, atq; Fercto,
 Metrisq; flexuosis.
 Facilis cape hasce gerras,
 Apinasq; Batte : & ante
 Vt nos amasti, amare
 Sic perge post. Valeto.

Samuel Rosenbomius
 Holsarus

Nunc animum tibi nunc mentem ex meliore
 metallo
 Iapetioniaden, BATTE, dedisse reor:
 Quum sic te assiduo confectum cura labore
 Edita Musarum ad culmina sustulerit.
 Hic ce tui videas studio certare Puellas
 Certatim, hec nequit munera, at illa metit:
 Hec tibi deproperat lauruve rosisve Coronam,
 Illa jugat violis lilia purpureis:
 Hac tibi baccifero praestringit tempora fertor,
 Hac gaudet gemmeas addere delicias.
 Lecta hec floriferis Stagiritae labyrinthis,
 Arpinate favo, Ciceropioq; sale
 Tincta, tuis aptat sacra ornamenta capillis
 BATTIAD E, cinchus virgine Latoides
 Vig; humero suspendit ebur vocale comantis,
 Dixit, quassata terq; quaterq; comâ: O de-

O decus eximium, ò magnis virtutibus aucte,
 Flos Heliconiadum, BATTE, medulla Deùm!
 En immortalis textam tibi fronde corollam,
 (Hec semper merito serua fero capiti)
 Quae Lethes expers sacra tua tempora circum
 Vivat, & aeterno perpetim honore fragret:
 Sic quoq; tu cresces usq; atq; usq; optime BATTE,
 Inq; diem fies clarior, inq; diem.
 Hæc ait: injectâ duxinq; ad limina dextrâ,
 Sancte ubi Virtuti stat benè junctus Honor:
 Turba Deùm fausto plausu laudabat euntem,
 Plaudebat Paphies suave sodalitiium.
 Sic tibi sic merito dulces gratantur amici,
 Sic ego cuncta precor prospera . BATTE Vale.

Iohannes Hufwedelius.
 Hamburgensis.

Cum tua Maiorum series, prosapia avita,
 Stemmaq; Battiadũ, nobile stemma cluat:
 Brucci imprimis, fluidas medicamine pestes
 Pellere pergrato atq; amplificare moras
 Vitæ qui poterat: nil turba operosa medentium,
 Huic Asclepiade si æquiparetur, habet.
 Dulce lyra decus Aonia, prestans medicæ artis
 Phoenix, concelebrant Triga beata tuas
 Laudes perpetuò, vivacemq; ardua famam
 Fert indefesso Gloria remigio.

Non

Non ergò insolitum, Musarum antistita Batte,
Imbre Medusæo quod tua frons mædeat:
Quod tibi Perrhebi penetrare cacumina Pindi,
Mentem & habere catam, corculo & esse datum est
Diva patrima, Themis comitantur te undiq; euntem
Cum Aglaiâ Euphrosyne Suadaq; & Eurynome.
Cecropiæ viridi iam cinctus fronde Minervæ
Te redimit lauru candida diva Paphi:
Vt iam dispensis manibus monstreris ab omni,
Eccum Suadæ cor, Ecce amor Aonidum,
Ecce sacris Pullus Permessi eductus in hortis
Mactus ut hoc ferto, mactus honore novo.

Michael Kleinweg,
Hamburgensis.

N Vper lenta per otia
Puro BATHIADEN viderat æthere
PHOEBVS, fila sonantia
Attactu tenero tangere callidus,
Cum lucem is, tenebras simul
Intento studio frangeret impiger,
Abstrusis Aganippidos
Querens labra sacris tingere fontibus.
Extemplo Charitum gregem,
Et quicquid tenerum forte sororculum,
Ad dium vocitat thorum,
His tandem altiloquis longa silentia
Dictis imminuens Pater.
Cælestes proceres, Numina dulcia,

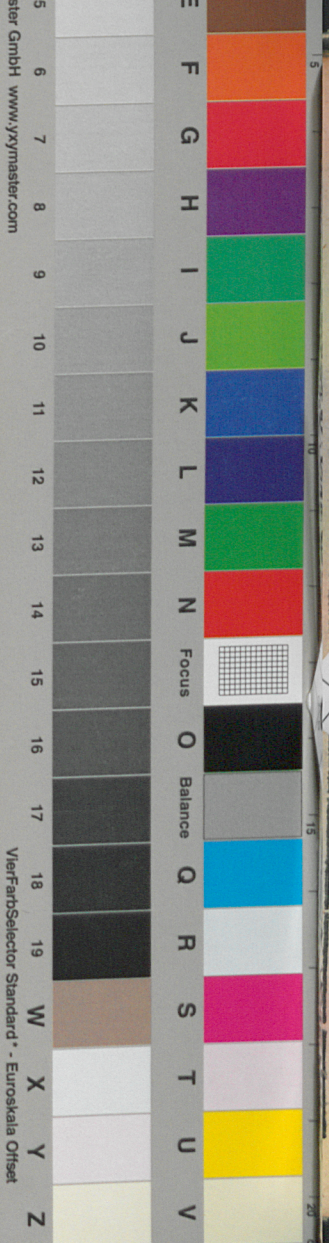
Quis

Queis est cura, nec infima
 Cultori vigili solvere premia
En claro juvenis loco
 Natus **BATTHIADE S**, qua prope flumina
Lambunt rore reciproco
 Muros Gambrivios, hunc Probitas pia,
Hunc & nuda Modestia,
 Alis blandisonis stipat amabilis,
Hunc doctè Clarias opes
 Lustrantem, placido cernite lumine,
Huic jam promeritum decus
 Afferte, & nitide laureolam comæ,
Donate, & digitis modo
 Aptate egregij delitium annulj.
Parent imperijs statim,
 Portantes meriti pondera premij.
Ergo dulce decus chorj
 Docti, **BATTE** tibi Gratulor intime,
Indeptus tituli novi
 Ornamenta, tuis parta laboribus.
Adsit turba favens tibi
 Musarum, Aonidum & dux gregis inclytus
Nec non carbasa prospere rent
 Letis continuè turgida statibus.
Laudes te ora per omnium
 Inflatum ut vehitent curribus aureis.

Michael Sumius
 Holfatus

Fr. Neppien,
Buchbinder
in
ROSTOCK
bey der Marien-Kirche.

CARMINA CO-
MITATIVA,
Suavi quà mentem, quà
mores elegantia egregijs.

SARALI

ROS
Typis Ferb
ANNO cl5 Is

Cg-1522 5